

РЕШЕНИЕ

№ 3101

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2201** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

С Решение от 16.01.2020г., постановено по НАХД № 21811 по описа за 2018 г., НО, 112-ти състав, СРС е потвърдил Наказателно постановление № 18-4332-019897 от 12.10.2018 г. на Началник група, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на М. И. Ц., на основание чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), във връзка с чл. 58, т. 3 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 1000 (хиляда) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца.

Решението е обжалвано от санкционираното лице, като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди се, че в процесните АУАН и НП не е описано подробно нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Описаната в НП фактическа обстановка била неясна, посочена крайно лаконично, което накърнявало правото на защита на жалбоподателя. Счита, че от събраните по първоинстанционното дело гласни и писмени доказателства не се установявало по безсъмнен начин вмененото нарушение, поради което същото следвало да бъде счетено за недоказано.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не изпраща представител, не ангажира

становище по жалбата.

Представителят на СГП, прокурор К., счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 16.09.2018 година, около 16:50 часа, жалбоподателят М. Ц. управлявал лек автомобил марка „БМВ 318 ТДС“, с рег. № 4929 МХ, по АМ „Х.“, в посока на движение от [населено място] към [населено място]. В района на 9 –ти километър на магистралата в указаната посока на движение, касаторът навлязъл и се движил в лентата за принудително спиране, без да е била налице причина, която да му дава основание за това като аварирал автомобил и без здравословен проблем на водача и пътниците в превозното средство. Действията му били забелязани от св. М. Ж., който бил изпратен в този район на магистрала „Х.“, за да следи за водачи, които навлизат и се движат в лентата за принудително спиране на автомагистралата. Констатирайки поведението на Ц., св.Ж. му подал сигнал със стоп палка и извършил проверка на водача. На Ц. бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл.58, т.3 от ЗДвП, т.к. без основателна причина управлявал МПС в лентата за аварийно спиране. АУАН му бил връчен лично срещу подпис в момента на съставянето му.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на нарушението и дадената за него правна квалификация, било издадено и обжалваното пред районния съд НП № 18-4332-019897 от 12.10.2018г.

При така установената фактическа обстановка от решаващия съд е обоснован извод, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл.42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал.1 от ЗАНН, издадено е от компетентен административен орган, при спазване на процесуалните правила. Съдът намерил за недоказани и голословни твърденията на жалбоподателя за влошено здравословно състояние на съпругата на жалбоподателя, т.к. не били подкрепени с доказателства по делото.

Изводите на районния съд се възприемат изцяло от настоящия състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, т. 3 от ЗДвП, при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на ППС, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. Санкционната норма на чл. 178ж от ЗДвП предвижда, че водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията на чл.58, т. 3 от ЗДвП, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца и глоба от хиляда лева.

По делото и в хода на проведеното административнонаказателно производство е установено, че водачът, на посочената в АУАН дата, се е движил в лентата за принудително спиране по автомагистралата, без да са налице изключенията от забраната на чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Извършвайки проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на

подлежащите на доказване, Административен съд София-град приема, че доводите на касационния жалбоподател не се подкрепят от доказателствата по делото и релевираните в жалбата отменителни основания не са налице.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав по НАХД № 21811/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: